

[Bollmann.]

benytte sig af de mere gunstige regler, der er indeholdt i lovforslaget. Fra CDs side kan vi naturligvis støtte forslaget.

Ole Olsen (SF):

Det erklærede formål med regeringsforslaget skulle altså være at lette generationsskiftet, og jeg kan da roligt sige, at SF mange gange fra talerstolen har sagt, at vi godt vil arbejde med på lovforslag, der letter generationsskiftet.

Det angivelige formål skulle også være at forhøje den animalske produktion, men når jeg kigger på regeringens lovforslag, så kan jeg ikke rigtig få ind i mit hoved, hvordan man ved at lempe på kapitalvindingsskatten for gartnerier, planteskoler, frugtplantager og skovbrug skulle kunne fremme den animalske produktion. Det kan jeg ikke rigtig se, så man vil åbenbart samtidig give disse mennesker en gave.

Jeg må blankt erkende, at vi har en bunke vrøvl med kapitalvindingsskatten, men så længe vi ikke kan få indført grundskyld eller grundstigningsskyld her i landet, er det nødvendigt, at samfundet på den måde får fat i nogle af de samfundsskabe værdier. Jeg synes nok, at jeg endnu en gang, og jeg vil blive ved og ved, må appellere til skatte- og afgiftsministeren om, at når vi nu har et flertal her i tinget for grundskyld eller grundstigningsskyld, så er det mærkværdigt, at man bliver ved med at lave lapperier i stedet for at gå rationelt til værks og udnytte dette flertal.

Jeg mener, at i den form, regeringens forslag foreligger, er det i hvert fald ikke noget godt forslag. Regeringen må have bøjet sig for den hetz, som drives fra borgerlige partiers side imod loven om kapitalvindingsskat, og det må jeg dybt beklage. Jeg synes, det er et dårligt selskab, regeringen er kommet i. Jeg synes, man skulle se at få revet sig løs og arbejde fornuftigt. Der findes et rimeligt flertal her i folketinget for en ordentlig jordpolitik, og jeg tror nok, at hvis socialdemokratiet ikke havde bundet sig til disse borgerlige partier, så var det helt klart, at et forslag som dette ikke kunne fremsættes. Så ville der absolut have været et flertal imod det. Nu må vi jo se i øjnene, at socialdemokratiet har svigtet sin egen politik ved at forringe denne lov mere end den er i forvejen.

Det, jeg har sagt, dækker selvfølgelig indirekte socialistisk folkepartis stilling til venstres

forslag. Det er klart, at når vi ikke kan acceptere regeringsforslaget, så kan vi, så vidt jeg kan se, endnu mindre acceptere venstres forslag.

Jeg føler trang til at knytte en bemærkning til til regeringsforslaget. Det er, at det da kan være udmærket i generationsskiftet at begunstige familieoverdragelser, men efter min opfattelse er spørgsmålet nok så stort for mange unge, som godt vil ind i landbruget, og hvis forældre ikke har en ejendom. Behovet for at hjælpe dér vil måske oven i købet være større end det er, når det drejer sig om familieoverdragelser.

Fuglsang (DKP):

Ministeren motiverer jo sit forslag med, at han finder det nødvendigt at gøre noget for at lette generationsskiftet, og det er vi absolut enige i. Men kommunisterne melder sig også blandt dem, som mener, at det forslag, nr. L 160, som ministeren fremsætter, ikke er det helt rigtige.

Jeg minder om, at så sent som den 12. april i år var kommunisternes genfremsatte forslag om at fastfryse de reelle prisstigninger på jord og fast ejendom til første behandling. Det mener vi stadig er rigtigt. Da vi behandlede forslaget, sagde ministeren for skatter og afgifter – han var for så vidt enig med os – at kapitalgevinsterne skal underkastes en rimelig beskatning, hvorimod hr. Grünbaum gik endnu videre. Han udtrykte utilfredshed med vort forslag, idet han fandt det endnu ringere end den kapitalvindingsskat, vi har i øjeblikket.

Det det drejer sig om, er, som vi har læst, og som det er gentaget her mange gange, netop at lette kapitalvindingsskatten, i regeringsforslaget ved familieoverdragelser. Man gør det jo ved at finde et nyt beregningsgrundlag, sådan at man i overdragelsessummen kan fradrage et vist beløb, nemlig indtil 1978 sidste vurdering plus 30 pct. og efter 1978 selve vurderingen. For mig at se giver det to problemer.

For det første vil jo sidste vurdering plus de tilladte procenter ligge langt under den faktiske købesum. Det kan vi se af, at af i alt 2.731 landbrugssalg i 1976 var de 1.225 familiesalg, og i disse tilfælde lå købesummen for bøndergårde 126 pct. over den 15. alm. vurdering, for landbrugshuse endog 145 pct. over, altså i begge tilfælde adskilligt mere end de 30 pct., der foreslås nu. Det vil i virkeligheden